

Megjelenik e lap minden Vasárnap és Csütörtökön. Előzeteski minden es. ki postahivatalnál, a lapok kiadó hivatalához címzendő levelekben. Ára évenként 3, fél évre 6, évre 12 pengő forint.

A lap szellemi ügyeit illető közlemények a szerkesztőséghez utasítandók.

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS: A Szentgyörgyházban, a Kendeffi háznál, 487. szám alatt.

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY

(HARMADIK ÉVI FOLYAM.)

Hirdetések minden nap, hármas egy sor után 4 pengő, kétszoros négy; folytonos hirdetéseknek 10 pct. engedélyt. Mindenki hirdetésre 16 pkr helyegdíj előre befizetendő.

A lap anyagi ügyeit érdeklők: u. m. előfizetés, hirdetések, reklamatiók sat. a kiadó-hivatalhoz utasítandók.

KIADÓ-HIVATAL:

A Középutczában, STEIN könyvkereskedésben.

VIGASZTALJUK MAGUNKAT.

III.

Midőn Franciaország aristocratiája elbukott, már a nemzet civilisatiója, kereskedelme nagyra emelkedett. Ottan, a mint fennebb megjegyeztem, magából a nép kebeléből a többi elem, alája, reá nőtt a roskadozóra; de az álladalom már oly előhaladásban volt, hogy az észleves aristocrata még az „uti possidetis” elv kimondása után is, szép mennyiségben kezén maradt birtokban birt egy oly alapot, melyet saját családi jólétére nézve az álladalom iparában, s pénzpiaczain hasznosíthasson; habár Franciaország kifejlésében is látszik az, hogy az aristocrata és köznéptömeg érdekei voltak éppen leginkább elhanyagolva, s ez egyben oly előrehaladott állam arról, a mi minden jólétnek alapja, a földbirtok észszerű szabályozásáról megfeledezett, jeleül annak, hogy újabb politikáját a polgári és proletár elem teremtette, mely csak a műipar, kereskedés, s börzeüzletek kifejlésére fordította figyelmét, az állván közvetlen érdekében, sigy a köznépe érdeke még nagyobb rövidséget szenvedett, mert a vezér-elemek más téren jártak. De, a mint mondtam, az egyes aristocraták birtak tényleg is, hol ezen alapot hasznosíthassák a változott idők szelleme szerint; ezen tért pedig birtak saját nemzetiségük kebelében; s így a családok, simulva a polgári elem professióihoz, addigi anyagi virágzásukat, intézvényi előnyök hián is folytathaták.

A magyar aristocratiában sok minden másképp áll; nálunk szintén meg van még az alap; de a tér hiányzik.

Az eszmék diadala azon professióknak szerzett érvényt Europa nagyobb részében, melyeket a polgár-elem tart kezében. A börtön játszatott pénz szoros összeköttetésben van műiparral, kereskedelemmel, közlekedéssel, gyári vállalatokkal; a melyek eddig az itteni aristocrata pályakörén egészen kívül estek.

És im midőn egyszerre, ezen professiók előnye minden mások fölé emelke-

delt; im, midőn a jobbágy-felszabadulással elvesztett munka-alapot, a hasznosított pénz-tőkének kellene helyettesíteni; mi nem bírnak se képezettséggel, se ténnyel ezen cél elérésére; mert régebben kifejlett műipar, kereskedés, és colonisatiók általi előzményeink nem valának.

És nem bírnak polgári renddel se, melyhez simulunk, melylyel vagyon-érdekeinket, speculatiókat összeköszük, még azt is nekünk kell fejteni, vagy részint szerepkörüket betölteni.

Mert nálunk csak két elem volt: aristocrat és paraszt; a polgári elem semmi önállást nem fejtett ki, se az észszerűbb műiparban, se a világ kereskedésében, se hasznos pénzintézetek megalapításában.

A polgár, ha jogilag nem is, de ténnyel éppen úgy szolgálja volt az aristocratának, mint a paraszt; megkésztette ennek csizmáját, butorát, mentéjét; a külföld készítményeinek csak alkusza, közvetítője volt a kereskedő hazánkban, és élt az így szerzett korlátozott vagyonból, nagyon is korlátozott ismeretekkel.

És im, hogy az aristocrata elbukott, elbukott a polgári rend; tehát nálunk nem történhetett az, hogy a születési aristocrata a pénz-aristocratiával kicserélte volna magát; és ha e helyzetet a magass törvényhozás böle sen fogja felfogni, a miben nem kételkedünk, azt mondhatjuk reá: hála Istennek, hogy nem történhetett.

És pedig ezt mondhatjuk nemzetünk, dynastiának, és Nyugat-Europa érdekében.

Mert arra, hogy lábra legyen téve az a nép, mely a Kárpátok közt lakik; hogy az az europai kereskedelmi, és műipari concurrentiában magát fentarthassa; elmulhatatlanul szükséges, hogy a magyar nemesség jó anyagi sorsra jusson; szükséges, hogy a magyar földbirtok termővé létesse, s azon néhány millió forint, mely most államkárptótlás alakjában szállt a nemesség kezébe, ne arra legyen hivatva, hogy a bécsi börze-piaczok egy ott végződő áru-cikkét képezze; de gyors intézkedéssel kell arra hatni, hogy az a nemesség gyarapítására hasznosítható, a

tér nyitattván a haza kebelében, ezen végcapitalis forgalmának.

Mert a bécsi pénzaristocrata meg nem fogja tartani a birodalmat, ha kimerül, s elpusztul a nemesség.

Mert az ausztriai birodalom egészen vegyes sorsu, fajú s természetű népekből állván, itt nem lesz az az eset, a mi egyetemes, hogy egyik kaszt a másikkal érvényesen cserélhesen hatalmat.

Itt egy föhatalom alatt meg kell mindenkit tartani, a historiatilag kifejlett jogok, vagy legalább polgári képesség lehetőségében; mert különben egyes nép bukása az egészen kiépülhetetlen sebet ejt.

Nálunk e szerint a nemességnek kell az a szerepet is vinni, mely más államokban a nemesség régi szerepén diadalt nyert; mert nálunk a nemességnél van még a pénz, a földbirtok, és az intelligentia; ez a középpont, melyhez egy részről a trón, más részről minden népek, és készlet sorsa kötve van; — ennek vesztével mind, mind elvesznek.

Dózsa D.

KÜL- ÉS BELFÖLDI LEVELEZÉS

Brusza, jun. 21. — Mult levelemben a candiai dolgokról beszéltem, s midőn azt mondtam, hogy ezen lázadás nagyon károsan találta a kormányt, igazam volt; a kormány lanyha, engedékeny eljárása ezen véleményem igazolja.

E hó 3-án Ahmed pasha, kapudán pasha, Bemz bey és Cortaki bey megérkeztek Candia-ba, mint a porta rendkívüli küldötjei.

Ezek rögtön érintkezésbe tettek magokat a lázadókkal, mely tény a tokieteknek önnizamat költött, látva, hogy hatalom hatalommal egyezkedik.

A bizottmány Sersibiliába ment, hol találka volt a fölkeltet főnökeivel, ezek nem jöttek el, hanem egy küldött által tudatták, hogy Poriba várják a biztosokat, sőt egész török béketerület Porig sétáltak, hol a conferenciát megkezdődtek, a vitakozás nagyon rövid volt, mert a biztosok minden kívánataira a rájuknak azt mondták: pek ei (jól van).

A főnökök egyike azt mondja: mi fegyvereinket megtartandjuk.

Bizonyosan, felel a bizottmány elnöke, a porta minden alattvalói egyenlők, s miután a

törököknek szabad fegyvert hordani, illő és jogos, hogy az nektek is megengedessék.

Mi nem csinálunk utakat, miután szerkeink, melyeken azokkal járunk, nincsenek.

Helyes, ezután az utak nem a mérnökök terve, hanem a lakosok akaraja szerint fognak csináltatni sat.

Minden nehézségek ily formán intéztettek el, s megkoronázandó ezen békekötést, Vely pasha vissza fog hivatalni, vagy lemondását beadni.

A görög népség büszke ezen könnyen nyert győzelemre; a törökök pedig árulást kiáltanak, s összecsoportosulva biztosítékot követelnek, mielőtt elhagyott lakjaikba visszatérnének. Vely pashának nagy befolyása van a candiai török lakosságra, s az ő elmenetele könnyen előidézhethetné éppen azt, mit ki akartak kerülni, a polgár-háborút. O tempora, o mores. Mit értünk el; azon hatalomnak kapudán pashája, mely ezelőtt csak néhány évtizeddel Scio, Cyprus népet lemészárolta, most remegve áll néhány lázongó görög előtt, kiknek minden szavaira engedelmes szolgaként azt mondja: pek ei.

De Törökön ezen eljárásban megmutatta, hogy ügyes politikus, hogy helyzetének veszélyes voltát fel tudja fogni, mert a dolgok mostani bonyolult állapotában egy candiai forradalom, mely a többi görög szigetek fellázadását igen könnyen vonhatná maga után, veszélyes lehetne Törökönra. Machiavel tanait igen jól ismerik Törökön diplomatai. Valamit megígérni s meg is tartani, az két különböző dolog, s hogy a politikában minden eszköz jó, csak észlela vezessen.

Europa már rég megszokta, hogy a sikernek, legyen bármilyen úton az elérve, hizelegesen, s ha majd Törökön, midőn az éjszakra fenyegető vész fellegek elvonulnak, elküldene Candia-ba egy kegyetlen kapudán pashát, s ott halomra öldöstetné azokat, kik előtt most megalázódni volt kénytelen, Europa azt mondaná: pek ei.

Im 22-én Sami pasha, a kanakoni egy miniszter, nevezetelt candiai kormányzó, Vely pasha helyébe.

Tegnap minisztertanács tartott, s az utolsó candiai hírek következtében sergek fognak szállítatni Candia-ba, a Feizi-Bahri közös fregát utkészen van a sergek átszállítására.

A candiai helyzet mindig feszült, a bizottmány engedékenysége, ugylátszik, nem idézte elő a remélt hatást a lázadókra.

Ide iktatom a biztosok kiállványát Candia lakosaihoz.

„Látván Creta-sziget több kerületeinek a bizottmányhoz s a magas kormányhoz intézett kérvényeit, s látván, hogy ezen kérelmekben,

menekvése lehete akkor, mint a kétségbeesés halála.”

Nagyon kínos pillanatok voltak ezek, hanem a sors szeszélye gyakran arany-serlegbe nyújtja a mérget, s viszont új sebeket ejtve kebelünkön, gyógyítja meg a régi fájdalmat.

Ez új csapás után enyhülni kezdve végre multam szenvedése.

Kezdem észrevenni, hogy még nem ismerem eléggé az életet; kezdém hinni, hogy van a földön nő, ki érdek nélkül, forrón tud szeretni...

Aztán ismét fölmerült kételyem. Ekként havakon át küzdöttem enmagammal, és e küzdelem végre megtermé számomra keseru gyümölcsöt. Elég dőre valék ismét visszanyerni hittem egy részét. És ámbár gyanus szemmel tekinték a világra, de legalább nem néztem épp oly fekete szemüvegén át, mint azelőtt.

Remélni kezdék.

Ha az életben még egyszer lennék egy nő, ki úgy szeretne, mint Piroska, ki oly szép, oly szelid lenne, mint Emma, kibékülnék sorsommal, feledni tudnám a multat...

Igy ámitja az ember magát egész életén át. Olyan volt életem e korszaka, minő a téllal küzdő kikelet, — az első meleg sugar virágot fakaszt, s azt az első hideg szellő elöli, pedig úgy örültünk neki, pedig oly vidáman mosolygott reánk.

Reményeim lassanként mind szilárdabbak lőnek, s gyakorta egy hazug sejtélem azt sugta, hogy ily hölgy Emma, minőről én álmodozom. De dacára ezen nyugodtabb lelki állapotnak, még bizalmatlan valék. Kerülye az embereket, magányomba rejtődztem, és azon vevém magamat észre, hogy mind többet foglalkozom Emma emlékével, különösen mióta egy napon véletlenül látva őt, a gyönyörű hölgy szelid arcából kiolvasni hittem mindazon mély érzelmek és

EMMA.

Regény.

Irtá gróf LÁZÁR KÁLMÁN.
(Folytatás.)

Az öreg molnár még mind ott ült szótlánul a marton, mezei virágokat dobálva a hullámok közé, mik azokat sebesen ragadták tova.

— Öreg — szólék nyugtalanul, minő szerencsétlenség érte kelmedet?

A molnár rám meresztette szemeit, és oly kifejezéssel merev tekintettel nézett, mi az örület fölreismerhetlen jellege.

Ereimben megjégedt a vér, mind nyugtalanítóbb sejtelmek ébredtek lelkemben...

— Hol, hol van Piroska?

Az öreg nem felelt, csak lesütve könyekkel megtelt szemeit; azután visszaesett előbbi oda merengésébe, ismét virágokat és galyakat dobált a hullámok közé.

Még egyszer, még hangosabban ismétlétem kérdésemet.

Gyorsan fölemelte fejét, arca vonaglott, üvegesült szemei életet nyertek.

— Piroska! — kiáltá s zokogva borult a part zold pázsitjára...

— Szegény, szegény gyermekem! — nyögé percznyi szünet után.

Ajkaik elnémultak, szemeiből kialudt a hirtelen föllobbant élet.

— Hol van Piroska? — sürgetém nyugtalanul.

— Kicsoda? — kérde bámészkodva, azután elmosolyodott (ah minő mosoly volt az). Már tudom, mit akar az az ur... Ugye-e ismertéket?... Szép, jó, szelid gyermek volt. Jókedy, mint az a malom, s áldott, mint egy darab-

kenyér. Egyszerre csak szomorú lett, mint a malom, mikor elakadtak kerekeli... Nem segíthettem rajta... Egy este várom, várom; de hasztalanul. A rossz gyermek elhagyta atyját, pedig úgy szerettem, hogy megfújtam, mikor végigsimított redős arczomon... Mind hittam, mind kiáltoztam... egyszerre csak meglátok egy fehér tömeget a vízen úszni... Istenem! az az én Piroskám volt; még a hullámok is sajnálták, oly szépen ringatva vívék tova, — oh ha látta volna, mint én... —

Az öreg szemei megnevésültek, és én reszketve, mint elitelt, állottam előtte. Szerettem volna szaladni messze, messze a helyről, de lábaim földbe gyökereztek; — szerettem volna könyörögni az örült előtt, hogy ne szóljon tovább, és képtelen voltam szólni. Ott álltam előtte, mint előszobor, kábultan, félig eszméletlenül, és mégis, a mint kevés idő múlva ismét megszólalt, minden szava lelkemig hatott.

— Azóta pusztult el a malom is, — kezdé ismét. Azon egész éjen át, mig én Piroskám után könyeztem, oly szomorúan kelepelt, úgy kért, dőnténem halomba, hogy megszántam, és felgyújtottam. Oh ha itt lett volna az ur látni, mint örvendék, hogy elpusztultat Piroskám utáni bánatában; minő vígan, játszadozó csapat föl a lángok fedelzetén, hogy kiderült még az erdő is... Én ott álltam, sirtam és kacagtam... Szegény Piroskám, szegény malom... Piroska majd visszajön; addig kérem, hívom a a virágok által, miket úgy szeret, s miket a hullámok hozzá visznek, akkor elhagyom e helyet, akkor a malom kormos falai ismét megföhérülnek, kerekeli ismét vígan fognak kelepelni éjjel nappal és én is úgy fogok nevetni... —

Az örült nevetni kezdett, éles, sivító hangon. Eszeveszetten rohantam el, s ama nevetés még messze távolban is irtóztos rémként üdöszött.

VIII.

Ismét új hanykodás, új küzdelem...

Amaz éj óta életem új korszakába léptem. Világlati meghasonlóságot nem enyészteté el az új csapás, és enmagammal is meghasonlottam.

Elmondtam én magamnak párszor is, hogy ez döreség, hogy, ha igazán szeretett Piroska, mi okon nem nyernem vissza régi hitemet, vagy ha más előttem ismeretlen indok vezette az öngyilkosság kétségbeeső eszméjére, miért az önvád?

Mind hasztalan. A hideg értelem szózata sohase fogja a szív sebeit begyógyítani...

Én feledni nem tudám, hogy a világ kinevette legszentebb érzelmeimet, se Piroska öngyilkosságát...

Ha Málván nem új játékok szerelméből, ha a világ gúnya nem sebzett volna, nem követtem el soha azon könnyelműséget, minek szerencsétlen áldozata lón a molnár leánya... Reájok háromlik vissza ezért minden felelősség, gondolám tele keserűséggel, s átkokra nyíltak meg ajkaim, de ugyanazon perczben egy benső szózat kiáltá rám: „Te bűnösöb vagy azoknál, kikre követ dobsz; te elrablad egy ártatlan leány becsületét, megöltél őt, örültél tevél egy atyát. Mit vétett ez agy férliu neked, hogy végnapjainak édes álmait, egy fáradtságos élet halán szőtt ábrándait elragadtad tőle. — És miként jutalmazád ama leány odaengedő szerelmét? az a szegény gyermek csak szerelmesnek élt; ha a mezőn szép virágot látott, hajfonadéki közé tűzé, hívén, hogy így jobban fog neked tetszeni; ha álomra hajtá le fejét, nem jelent meg lelke előtt képed, szomorúan panaszlá el... Mégis mit nyert annyi szerelmeért? Elhagyatást akkor, midőn a jövőben megvetette látta magát mindenkitől, talán még atyjától is, és a mikor remegő szíve leginkább ohajtottá volna a vigaszt, — mi más

ezen kérdésekben (demandei) nincsen semmi, mi ellenkezőnek a nagy birodalom törvényeivel; másrészt nagyon elégtelkén az azon engedékenységkel megadással, melylyel tudatták s előterjesztették akaratjokat a kormány: ezen okoknál fogva sietünk a felségének, a mi uralkodónak nevében kijelenteni a következőket:

1-ször. Hogy mindenkinek, kicsinnek, nagy-nak, kik e sziget több pontjait tartott *) össze-gyülekezésekben részt vettek, tökéletes bünbocsánat adatik; mi felhívunk polgári s katonai hivatalnokokat hogy senkit ne bántsanak, ne nyugtalanítsanak, se szóval, se tettel, hogy mindenki nyugodtan maradjon, s bizalommal a felsége határozataiban; a mi a fegyverhordási jogot illeti, tekintve, hogy a felségének minden alattvalói egyenlők, a keresztyéneknél is szabad fegyvert hordani, miután a muszlimoknak meg van engedve.

2-ször. Mindaz, a mi a vallást illeti, kijelentjük, hogy minden a Hatti-Houmajumértelme szerint fog rendezetni.

3-ször. Minden kerület lakosai szabadok leendnek a legalkalmasabb módot választani a tartomány jólétére szükséges utak építésére.

4-ször. A mi a bort, juhokat, kecskéket sat. illeti, a kormány sohase akarta s nincsen akaratában adó alá vetni.

5-ször. Nem igaz az, hogy a kormány egy 20 száztől jövedelmi-adót akar behozni.

6-ször. A szalmára vetett adót illetőleg, a bizottmány a fényes portát értesítendő, s egy felségi rendelet elterjesztését.

7-ször. A mi a Mollak effendi közbejövetelet az örökségi kérdésekben illeti, a fényes porta figyelmébe fog ajánlatni, hogy szükséges módosításokat hozzon be.

8-ször. A kerületi követek a felség akaratja szerint fognak választani, s minden évben újra választani s hivatalaikat minden kárpótlás (indemnité) nélkül tartoznak teljesíteni.

9-ször. Ha az ujonczállási-adó jogtalanul volt felszólva, mint azt a nép hiszi, az újból meg fog vizsgáltatni, hogy egyenlően tételessé igazság. Minden vallási kérdésekben a keresztyén lakosok a nagy ekklesiától függendnek.

10-ször. Az adószedők (memursz), kiknek visszaélése ellen a nép panaszkodik, vizsgálat alá vonatandnak, s szigorúan meg fognak büntetenni.

Cane, márcz. 26-kán, 1858.

Ahmed pasha.

A szultán főtanácsának tagja, a tengeri és szárazsi hadsereg parancsnoka Candiában.

Vely-Eddin pasha.

Candia kormányzója Bemzy enenay.

A császári kormány biztosa

C. Adosidés.

A tanzimat tanács első tolmácsa.

Jeni-Bazárból írják, hogy a kormány látva, hogy Montenegro hősies népeit szép szavakkal s a commissariusok alkudozáival nem lehet legyőzni, komoly rendszabályokhoz nyúlt, s az egész rumeliai hadsereg összpontosítását a hercegovinai, boszniai és az albaniai határszéleken megrendelte.

A redifek (nemzetörök) fegyver alá hivatnak, hogy a rendezett katonaság helyét a városokban elfoglalják.

*) Lajos (tumultuusz).

szívjóságot, mi őt, mint gyermeket, oly anygyivá tevő...

(Folytatjuk.)

TÖRTÉNETIRODALMI LEVELEK.

De hát hol a negyedik levél? fogja tán némely olvasó kérdeni, ki lehet, hogy figyelemmel kísérte e levelezésemet.

Az én válaszom, hogy elküldtem. A szerkesztő, hogy nem kapta. Én vártam annak kijövetelét, ő várta cyclosom folytatását. A postai rendeltetés közbeszólt, s így az olvasó a nélkül marad. Hogy azonban hézag leveleimben ne maradjon, a IV-dik tartalmát olvasztom jelen levélbe.

Ez a Budapesti Szemle 3. füzetét ismertette. Azon idő óta három új füzet jelent meg, s most mindnyájáról összefoglalva fogok szólni. Egyetlen füzet sincs ezek közül is, mely az ígért nyolcz ívet egy vagy kétfelével meg ne haladná. A beltartalom következetes maradt a két elsőhöz, s a szerkesztő kitűnő tapintattal és szerencsével oldá és oldja kitűnő nagyszerű feladatát. Előfizetői már is egy világirodalmi könyvtár alapját birják, s olvasói a tudomány sok ágában tájékozva vannak annak legújabb állásáról. Más részét oly cikkek teszik, melyek magok emelik a tudományt egy fokkal feljebb. De egyetlen sor sincs, mely az irodalmunkban divatosá válni kezdett elégtelenség vagy pajtáskodásról tanuskodnék.

S ezt nagyon is lényeges dolognak tartom. Mi adta meg az Athenaeumnak tekintélyt?

A kérdés egyszerű s a felelet is éppen oly egyszerű:

Következetesség.

A mit az Athenaeum homlokára írt, mint

Szmirnán egy a Pagusz hegy oldalába ássott, mely árok (a vasuti munkálatoknál) kétoldala összeomlott s 28 munkást temetett el.

Vizsontlásig.

Bakalun. Szamosújvár. Folyó hó 6-dikán a helybeli örmény katolikus, egy a görög-egyesült templomokban kétszeres isteni gyásztisztelet tartott Erdély elhunyt kormányzója, hg Schwarzenberg ő magassága gyászravatala mellett: hogy a gyászt inneplők száma, mely a város és az itteni járás kebeléből összegyűlt a tisztviselők vezénylete alatt, oly népes volt, hogy alig talált az imaházakban annyi helyet, hol fájdalom érzeteit a magas halott koraelhunytán kiközhassa; igen, mert meglegelőleg hatott a nagy gyülekezetre a veszteség mélysége, szimbolizálva ezt, az ékesen kiállított és fényvel elárasztott ravatal, melynek rendezője az igen finom körültekintettel bíró helybeli polgármester, Jakob Bogdán, és kivívója, a tehetséges közismeretes Gábrus Zachar professor urak valának. E ravatal négy lépcsőjű emelvényen nyugodva, gyász ornatusa öltöztetve, ugyan négy, gyászra festett és aranyozott magas oszlop alá helyeztetett, disztve ennek alsó emelvénye hadieszközökkel, a megholtakat elhagyott pályáját jelezte; a második emelvény pedig Erdély czimérét tartva, mint kinek a megboldogult kormányzója vala; a harmadik emelvényen éppen Erdély czimere fölött egy halálú, és felette álló lefőt gyertya volt annak jelöl, hogy Erdélynek buzgó kormányzója megszünt élni; a negyedik emelvényen nyugvók a castrum doloris aranyozott báronnyal bevonva és lábainál a boldogultnak ősi czimere nagyszerű kiállításban, fejenlét pedig jól talált arczképe babér-koszoruba foglalva és hadieszközökkel körülvéve, Ausztria és ősi lobogóval a megholtakat disztve; ezek eleibe vala nagyszerű két gyász-pyramis rendezve a fényt árasztani; a számtalan népen kívül pedig megjelent fehérbe öltözött tizenkét ifjú gyászoló hölgy, kik a koporsó mellett két sorban helyet foglalván, odaléptökkel lerakván babérból font tizenkét koszorúkat a magas halott lábaihoz, mint a háladatosságnak hervadtatlan jeleit; őriztetve a ravatal két sorban álló gyász-vitézeket személyesítő hat egyén által, kezekben fálkanyagságu gyertyákkal, mindezek és a gyönyörű szabotossággal a tanács és járási hivatalnokok által rendezett ének és orchestra olyannyira emelék a mulandóság hatását, hogy a fájdalom részvét a magas elhunyt általános és igen megható vala, érezve mindenki az intő hangokban a keserves „memento mori”. Ezt végezve, az örmény katolikus imaházban, szomorú csoportokban lépdelték tovább az itteni görög-egyesült imaházba, vegezni ottan is a gyászinneplést; megérkezve ottan a jelenleg igen szűk szerkezetű templomban a castrum doloris egész ékességében vala kiállítva, gyász-isteni szolgálatot téve a mellett mgos Alexi János püspök ur egész ordinariájához tartozó személyzetével; ennek végezte után, elfogadva a tisztelt főpásztor, a járás, tanács és több jelenlévő tisztviselők, valamint az uri rend által nyilvánított szomorú részvételeket, azon kifejezéssel, hogy szüntelen fogja kéri imáiban a Mindenható, miképp ezen nagy veszteségünk enyhítésére, mely a közösen szeretett kormányzóknak elhunytá által mindnyájunkra maradt, a fejedelm szívét vezérleje egy olyanak választására, kiben minden lakosa Erdélynek vallás

és nemzet-különbég nélkül, mint a magas elhunytban, gyamatyját és jótétjét fellalálassa.

Y. Háromszék. 1858. júl. 5-én. — Tisztelt szerkesztőség! Mikor napvilágot látott a vargasi fücskának, más fu által rablógat meggyilkoltasáról közlemény, már akkor készen volt végre hajtvá egy ahoz csaknem hasonló árkozi gaz-tény. Folyó hó 2-án egy pár árkozi kemény legény, kik a réten szétlét csináltak, bementek az árkozi határon a Csikba vivő út melletti kormsába, hol megittak három fél-fertály pálinkát, de mely inkább volt erős szesz, mint rendes pálinka, melynek árát megis fizették. Ezalatt a kormsáros elment halászni, neje maradvan honn, kitől a legények a negyedik fél-fertályt is kérték, de a nő látván, hogy az ital őket már meghattotta, nem akart többet adni, annyival inkább, mert pönök már nem levén, hitelezni akartak. Ők a megtagadásért a nőre rátámadtak, még pedig oly gorombán, hogy önvédelemül szükségesnek láttá elhagadni a töltött két-csovű pisztolyt, melyet már az egyikre reszkelt közel áppen rá akart málni, midőn a szerencsés véletlen bevezért oda egy pár árkozi ügyes férfi, mire minden további már küszöbön álló nehéz esemény elmaradt. Ezen pár férfi a goromba legényeket leszdta, s ezek el is mentek onnan. De eszökre jutott, hogy gyógtitak, azalatt egy bodoki asszony, ki S.-Sz. Györgyre Bodokról gyalog-székkel borvizet vitt volt eladni, a kormsából egy kupa szeszét vásárolt, és elment Bodok felé. Utána iramodtak, s mintegy 600 ölnyi távra beérték, rátámadtak, a szeszt, és még hét váltó-garast tőle elraboltak, s hogy tönnyök ki ne tudóják, szénavillával és gereblyével annyira össze rontották, sebeztek, hogy már, mint holtat, egy ottani kis hid alá hurcolták elrejtetni. De mielőtt ezt teljesen végrehajtanák, oda érkezett egy uri ember kocsisával székere, kik jó kemények levén, a legényeket lekötözték, és székerekre tették, a büntény-eszközöket együtt. Menetközben az egyik legény a kötőből kezét kiszabta, észrevétlenül az urra olyat ütött, hogy a szekérről leesett, kit kocsi se lehet vala képes megmenteni, ha egy más utazó-férfi segítségére nem érkezik. Így most a legények újbanlekötözve, jó felügyelet alatt a törvény kezébe jutottak, mint gyilkos-zándoku rablók. A szegény bodoki asszony még nem halt meg ugyan, de életéhez nincs remény. — Mindez fényes napal történt. — Atközött pálinka, gyárszesz! ezek a toladodásig hódítják az embereket, hogy sok vészt, balesetet hozzanak létre. Mikor lesz, hogy a nevelés ezek gaz uralmát háttérbe szorítsa! —

Más baleset: Laborfalvi Szentiváni Sámuel ur a teledobolyi erdőből jött fával terhelt szekéren ülve, melyről leesett, és a kerék nyomra táján menvén át rajta, annyira összezuja, hogy 24 órát se élt. Uri roko ai a tisztas családót illető szép temetéssel látták el.

Paulo meliora canamus! — Szénanyarunk oly pompás tündöklő, mint a jól csiszolt gyémánt. Mit az esős tavasz jól nevelt, azt a szép nyár legjobban izú zöld szénává szaraszta. Ennek jobban intését imával se kérhetjük vala. — Rosszaink kedvezőleg szemeltek, s már észre készülnek. Búzáink is jó reményre intnek. —

Az előpataki és Kovásznai fődökre a vendégek amugy gyülni kezdették. Nevezetesen az Előpataka megérkező vendégeknek azonnal 4 p főt kell lefizetni, melynek fele haszonbérleti díj, fe-

le pedig zenedij czim alatt vétetik; csakugyan ezen felül szabad még szállásra, fordásra, étkezésre, öltözködéssre nyálanságra, stef bármennyit is költeni, sőt ezt az embertől szintugy megis várják. Ki ezt nagyban teszi, annak keze alá nem szólnak, sőt nagyon meguralják, még meg is nagyságolják. Ellenben az is szép, hogy azokat se merik onnan kicsapni, kik csak mérsékeltlen költenek a szükségesekre. A középzsérűség itt is, mint egyebütt, legszebb, aranyértékű.

KOLOZSVÁRI NAPLO.

* Az ev. ref. papságra nézve örvendetes hír. Biztos tudósítás szerint. Ő cs. kir. Apostoli Felsége az erdélyi ev. ref. papság, tizedilletősége megszűnéséért, előleges fölségelés címe alatt 80,000 pengő forintot az állampénztárból, oly föltétellel mellőztetett utalványozni, hogy az összeg, annak idejében, a nevezett papságnak kiszolgáltatandó tizedkárpótlásból levonassék.

— A gazdasági egyesületnek f. évi augusz. 1-5-ös napján tartandó közgyűlésének hatánapja közelgetvén, tisztelettel kérem az egyetlet t. cz. részvényeseit, miképp hátalék-részvényeiket befizetni méltóztatniuk.

Naláczy Farkas, egyleti pénztárnok.

* Ismételve figyelmeztetjük olvasóinkat, hogy az idei kolozsvári löverseny hatánapja folyó július hó 26 és 27-dik napjaira esnek. Nevezési zárlatok július 24 és 25.

* * Haleső. A mult vasárnap reggel sajátszerű tünemény fordult elő városunkban. Az e napot megelőzőtt éjen szörnyű vihar dühöngött erős záporral, s reggel — a b.-középutca derekától kezdve egész a laktanyáig e zernyi hal borította a földet, a melyek a záporral hulltak alá. Sokan egész kalappal szedtek belőlük. A legnagyobbak 3—4 hüvelyk hosszúak voltak. E tüneményt a természetbuvárok a forgószél hatásának tulajdonítják.

— Folyó hó 12-én, d. u. 6 óra táján, egy alig 17 éves hölgy vetett véget életének. Kütha ugrás által; ez öngyilkosság okául a vélemény a mostoha bánásmódot tulajdonítja. A szerencsétlen hölgy lélekállapotát elvesztve, — örült gondolatlat kereste halálát. — Halála előtt szép hosszú hajfűrtét gondosan le vágta, s azokat összefonva rakta be ruhatarló szekrényébe. Övön az ég minden családot az ily eseménytől.

* Bogyá Róza k. a. a párisi olasz operá-hozszerződött két évre, még pedig az első évben 2500, a másodikban 4000 frank havdíjjal.

* Salamon János, ki nyolcz tagból álló zenetársaságával jelenleg Pesten mulat, nemcsak a közönséget, de még a műbiralókat is elragadtatással hozta csodálatos virtuozitástól vezetett nyirettüje által. A hol most Salamon zenekara játszik, írja egy élénk és alapos tollú ujdonság, rendesen „kicsi nekünk az a hely.” Salamon zajoson meg-megtapsolják, mert ő mindenkinek tetszik, kivéve egy lap elfacsart izlésű bírálóját, a kinek Stéger, a hatalmas tenor-énekművész se tetszik.

* Gróf Bethlen Miklós (Boltai) hazánk-fia, ki jelenleg Párisban tartózkodik, nyilatkozatot bocsátott közre a „Hölgyfúlárban, mely

másk. Nem szolgálai hódoláslól beszélnek. Nem politikai pamphlet oly institutiok mellett, melyek Róma bukásának magvát méhökben hordozák már felállításukkal. Saint-Beuve nem megy adig; meddig Troplong, ki Rómát Caesar korában már haldoklóknak, s ezt és Augustus regenerátorának tartá, ki csak a republica bukásában lát üdvöt. Ovatosan kerülí ama szírteket, melyek Augustus gatszágát tárnák fel előttünk. Mellőzi ama történeti mozzanatokat, melyek gonosz és ámitó embert, — ki nemcsak életben tetteivel, de halála után is meg nem érdemelt jó hírével csalni tudta a világot, — egész meztelenségében állitnak előnkbe, s miket Amperre annyí szigorral s mégis annyí művészetlet tudott lealcarozni. Ő magasaltja Review-ekben a rend helyreállitóját a nélkül, hogy megemlítné, miképp e tette közel félmillió hazafi életét került. Dicsőíti a hőst, ki az actiuni csata utáná vérg fáradt birodalmat államhá szervezé, de mellőzi lelkiismeretlenségét, melylyel e célját elérte. Bámolja benne a meceanest, a tudományok bőkezű pártfogóját, kiért Virgil lelkesülti tudott, s ki munkáinak fenmaradása rá nézve valódi szerencse volt. És ő ezeknek szépségeit annyí kellemmel és bájjal, s e mellett oly alaposan elismeri, hogy e részben semmi kívánni valót se higy fenn. Az írói jellemzés példányául szolgálhat e czikk fiatal íróknak.

A harmadik füzet, melynek tárczájában Gyulai Dózsa Györgyöt bírálja — bezárja az 1-5-öt kötetet. A 2-dik kötet hasonlag 3 füzetből áll s teljesen az olvasó kezén forog.

Azon jeles cikkek közt, melyek e kötet tartalmát teszik, különösen három nagy fontosságuról kívánok szólni: Szalay, Lónyay és Lukács cikkeiről. Nem azért, mintha a többiek is nem érdemelnék meg kiváló figyelmünket; nem azért, mintha a nemzetközi jog története Paulertől a maga nemében éppen oly jeles nem volna,

mintha a geologiai alapnézetek Szabó Józsefől akármelyik laicust is teljes mértékben ne érdekelnének, mintha a folytatások — Virgil, Zordidő, s az Afrikai utazás — tán nem igazolnák a megkezdések alkalmával hozzájuk kötött reményünket; nem azért, mintha a nagy gondal szerkesztett tárcza, mely éppen egy irodalmi élet képvisel, mint maga az egész vállalat, különösen viszonyaink közt ne volna kiválóan fontos: egyedül idő és hely szűke miatt. Bevallom különösen ez utóbbi szükségességét. Szeretlem, hogy Szász Károly áttette irodalmunkba azon cikkeit, melyek Berangert oly független álláspontból tekintik; hogy Bérczi az angol regényeket, s ezek jelessége mellett azon ténny, hogy miért kedvesek nálunk a silányabb francia művek, figyelmére méltatá; hogy Salamon Poiton jeles cikkeit nem fordítás, hanem a laps*) átdolgozásban bemutatá, mintegy mutatványul, hogy miképp bannak a pártatlan kritikusok külföldön jelesséikkel; s különösen, hogy Szabó Károly ama póleszkedő Búdingert, ki, mint a Drümmler-féle iskolának tagja, a magyar történetről annyí badarságot beszél, oly határozottan rendre utasítá; s végre, hogy Szalay az Arneht Savoyai Eugenjának kimutatja a helyet, mely azt a magyar történetirodalmi segédművek közt megilleti. Azonban azon következetesség, melylyel Csengery ezek kiállításában is eljár, tán kimutathatóbb lesz a vállalat első évfolyama befejezésekor. Most szóljunk ama három cikkről.

*) Azon háboru dacára, melyet némely journalisták e czikk ellen folytatott, megilleti azt e czim, az, miért azt megtagadták, koránse oly baklövés, mint az, (mit ugyan, e támadó fél követelt el) hogy Kazinczytól a Pálysám Emlékezte kézírásában forog, holott az a Tudományos Gyűjtemény 1828-iki folyama 1. és 2-k kötetében megjelent.**)

**) Ezen reflexio is az íróé; mi, kik a B. Szemlét nem olvassuk, ez ügybe nem avatkozunk. Szerk. (Folytatjuk.)

megcáfolja azon tévhit, mintha a színészi pályáról visszalépni szándékoznék. A magyarszinpályára — ugymond — két ok vezette: a munka eszményének szentsége és a tehetség érzete. Az idő és tanulmány ezen két érzetet nem hogy meggyöngyöztették volna nála, sőt erősebbé tették, s azért ő nyugodtan lép a kitűzött cél felé és méltó büszkeséggel irandja egy napon a Bethlen-czimer köré a francia író e szavait: „az idő megroggalt, a munka megroggalt.”

* Reményi Ede, a világhírű magyar hegedűművész, az angol királyné solo-hegedűse, Londonból kedélyes levelet írt a Hölgyfutár szerkesztőjéhez, melyből azonban csak azt említhetjük meg, hogy e jeles virtuoz hazánkba, tíz évi távollét után, őszszel hazájába visszatér.

* Berzsenyi síremléke nem sokára fel fog állítani a niklai temetőben; s mivel e költőnek tisztelői sokkal nagyobb összegből járultak e célra, mint a mennyit a költség igényel: elhatározták, hogy a nemzeti múzeumban is emléket emelnek a nagy költőnek.

* Szívek harca. E kissé bombasticus cím, mely alatt pár évvel ezelőtt valamelyik pesti divatlapban Halmágyinak egy nagyobb történelmi beszélyét olvastuk, közelebből ugyan divatba kezd jönni. „Szépir. K.” csak nem rég között egy beszélyt, címe: „A szív harca.” Most meg Csernátóni Lóra egy füzetkétben, „Szívek harca” összegyűjtő cím alatt három eredeti beszélykét adta ki. A kiállítás elegans. Nyomatott Pesten. Mindössze 98 lap. Tartalma: Irene levelei. Izidora. Margit. E szép stílyben írt beszélyek érdekelt előttünk, kik a „nők írói jogosultságát” elismerjük, különösen emeli az, hogy egy észlelő hölgy, és pedig erélyi hölgy tollából folytak. Üdvözljük a szerzőt s művét mint kellemes olvasmányt, ajánljuk közönségünk figyelmébe.

* A lengyel határszélről írják a „Wanderer”-nek, hogy közelebbi időkben ottan a satyricus lapok nagy lendületet nyertek. A torzkép-rajzok, különösen egy orosz hivatalnok, Daniloff, tüntette ki magát, kit valószínűleg talentuma iránti elismerésből azonnal — transferálták is Odesszába. Nagy tetszésben részesült különösen két rajza. Az egyik, melynek aláírása: „A hadi iskola növekedése” egy fiút ábrázol, a mint az szivarozik, s lehasalva tanul. Ezután következnek több képek, a különböző életkornak megfelelőek, és az utolsónál jónak látta a satyricus, az akademiából jövőket bizonyos állapot hatalmas fülcivel ruházni fel. A második satyra címe: „Az igazságszolgáltatás.” Egy a legszebb gyermekiek korban ábrázolt család addig vár, addig vár bizonyos törvényszék határozatára, míg rendre a család tagjai elvértnek. Végül jön az utolsó kép. Itt láthatni egy hivatalnokot diszruhájában, a mint a rendre elhalt család sirjai fölött nagy komolyan olvassa fel az ítéletet. — Az orosz hivatalnokok késedelmes eljárását még inkább jellemzi egy adoma. Egy zsidó ügyesbajos dolgában folyamodott a senatushoz. Egy hivatalnok magához szólítja, s midőn semmire se mehet vele, dörmög: Ez is egyike a zsidóknak, k k az üdvözítőt megölték. Igaz aram, viszonzá a zsidó, de legalább a mi proceduránk gyors volt. Ha őt az önk senatusa kellett volna, hogy elítélje, maig se mondatott volna ki rá se ilyen, se olyan ítélet!

* Sáros Gyula összes költeményei. Tizenöt éve már, mióta e jeles költőnk a folyóiratokban elszórva megjelent költeményei kiadására magán és hirlapi uton sürgettetik. Nem látta eddig idejét engedni e sürgetések; de mivel az idő eljárt, s mint felhívásban írja, meg lehet, a legközelebbi év valamelyik napja már csak sirján természetv virágokat, elhatározta: világot láttatni képzelete összes szüleményeivel; minél fogva felhívja minden barátait, hogy huszonöt éves költői pályája gyümölcseit méltányolva, cölja elérésében elősegítsék. Az igaz barátok, ugymond, szerencsétlenség idején tűnnek ki! Az előfizetési összegek egyenesen szállására (Pest, zöldkert-utca 14. sz.) f. évi július végéig beküldendők. — A könyv pompás diszjunktum lesz, s egy példány ára kötve és postán kézbesítve 2 ft. 30 kr.

* (Vegyes.) Párisban közelebből egy jégkészítő-gépet találtak fel, melylyel 20 perc alatt a legforróbb nyárban jeget tudnak előállítani, szükséges mennyiségben. — Egy lengyel pedig dzszzánát talált föl, mely vasat nélkül szelgyorsasággal suhan jegen, havon. — Folyó év első három havában az ausztriai birodalom összes postahivatalainál 14,923,900 darab levél jött forgalomba, honnan elképzelhetni mily jövedelmező a posta-rendszer. — Kosztia Márton, magyar emigrans, kit 1853. Szmirnában Ingraham amerikai hajóskapitány megmentett a haláltól, most Guatemalában igen szegény állapotban meghalálozott.

KÜLFÖLD.

Franciaország. — A párisi politikai körökben, mintegy várzavessző útására, nagy gyorsan állott be a legmélyebb nyári csendesség, mit legjobban tanusít azon körülmény, miszerint az onnani levelezések folyói egyszerre kiszáradtak, s a

hírekbeni szükségét nyíltan vallják be azért, hogy a pár nap óta untig felhordott békés jelenségeket még egyszer ismétlik. A hetedik conferentiai ülés kedveszöleg ültött ki, s az angol királynőnek Cherbourgba utazása véglegesen el van határozva. Ez a veleje valamennyi párisi tudósításnak. Az általános békés irányzat erősítéseül hozzák fel azon körülményt is, hogy a nyolcadik conferentiai ülésre, mely 7. én ment véghez, Walewszki gróf a meghatalmazottakat etiolles mezei lakáiba hívta meg.

A béke, mint látjuk, villámként ütt le, s a láthatárról minden fenyegető borús felleg egyszerre elszöszott. A párisi lapok rögtön megszüntek Anglia, s Ausztria elleni támadásaikkal, mint egy jól fegyverezett csapat, mely a legheveseb csatázás közben a visszavonulási jeladást hallja harsogni. A császári kormány újból keresi Angolhon kegét, míg azt meg is nyeri. Walewszki gróf az összes francia követségekhöz köriratot bocsát, melyben Európa bizalmatlansága és Franciaország miatti aggodalom ellen óvat tesz s biztosít, hogy a francia nemzet, úgy mint uralkodója, a legbékésebb célzatoktól van áthatva, s a császár Bordeauxban mondott nagy szava: „L'empire c'est la paix” nem fog meghazudtoltni, s ugyan e themát a császár a cherburgi hadirév kinyitása innepélyén tartandó szónoklatában is, mint mondják, fejtegetendi.

Lajos Napoleon ily rögtön eső csattanások által nyilván az iránt akarja Európát meggyőzni, hogy az általános politikai időjárásnak barometrumát Franciaország képviseli jelenleg; tisztelet azért a „nagy nemzet”-nek s az annak élén álló gondviselés-választottjának. Elég az, hogy most „a Nord” szerint is minden jól megy, legalább a mennyire a helyzet engedi, jól megy. A conferentiát illetőleg, az eddigi eredmény ez lenne: a két dunai fejedelemség „Egyesített D.-fejedelemség” nevet viselend; mindenki fejedelemségnek külön hoszpodárja lesz; mindenkinek egy-egy divánja (törvényhozó-teste) és egy közös bizottmánya, mely a két diván tagjai közül lesz választva s a fejedelemségek közös ügyeivel foglalkozandik, s végre az egyesített D.-fejedelemségek közös zászlója leendő. E váratlan fordulat indokait alkalmasint később meg fogjuk tudni; mindezenre meglepő ezen egyszerűen közlekedés a megbukottnak képzelt unio felé. Mint mondják, Walewszki gróf a hetedik ülést azon nyilatkozattal nyitotta meg, miszerint Franciaország az értekezletet feloszlatottnak tekintti, ha Ausztria, Angolország s a porta tovább is vonakodnak a fejedelemségeket illető minden engedménytől. Cowley lord erre a kiengesztelődéshez fordult s némely egységesebb intézmények behozatalát illető pontokra nézve — nevezetesen a közös tanácsot illetőleg, — egyetértés jött létre. Némelyek szerint nem Walewszki, hanem a belgák királya volt a kiegyezkedés közvetítője, egyiránt családi viszonyokkal levén köztette Angliához s Ausztriához, a háborus eventualitások Belgiumot is fenyegethették. Engedésre birta tehát a londoni udvart, hogy Franciaországnak ne legyen ürügye harcziass föllépésekre. Angolország, amelynek éppen most nem igen lenne kedve Franciaország és Oroszországgal háborút folytatni, — mint látszik könnyen engedett, s Ausztria és a porta követelt a fényes példát.

A közörm harmoniájából csak egy rossz madár — a „Nord” hangjari ki, melynek a hatalmak közegyetértése ellenére léven, a békés fordulat éppen nem látszik komolynak, s a sajtóbeli zajnak elnémulását csupán szokott nyári fegyvernnyugvásnak mondja. Minden évben, ugymond, valahányszor a császár a vidékre megy, meg szokta a sajtónak parancsolni, hogy a hatalmak ellenében minden polemától tartózkodjanak.

A conferentia még egy vagy két ülést tartand, mint látszik, s bészarándja ismét ezuttal egy óra vagy hat hétre üléseit; a fejedelemségek kérdése csak elvben levén el-

intézve, az alapszabályok szerkesztését egy bizottmányra bízzák, s majd az őszi gyűmölesökkel meg lesz érve a dunai fejedelemségeket megengyhitő gyűmöles is.

— A „III. Napoleon császár és a román fejedelemségek” című névtelen levelet egyelőre nagy hatást tett, mert udvari nézetek és sugallatok kifolyásának képzelték. Leghihetőbban a Párisban még mindig működő románoktól került. A szerző azt erőködi megmutatni, hogy Törökországnak csupán egy önzetlen, egyeneslelkű barátja van, — Franciaország. Anglia és Ausztria egyesegedül saját hasznukat nézik mindenben; az első csak közelebből is elcsipste Périm szigetét; míg Ausztria oda törekszik, hogy a dunai fejedelemségeket hatalmába kerítse. A románokat Törökország soha meg nem hódította, ugyanazért a porta nem bánhatik úgy velök, mint általában, hanem köteles kívánságaikra hajolni. Anglia nincs azon helyzetben, hogy Franciaország politikájának ellene szegüljön, — elég baja van az indiai háborúval. Franciaország ünnepélyesen az unio mellett nyilatkozott, s a háboru jobb, mint a francia zászló legcsekélyebb megbecstelenítése. Szóval: a röpirat egész tartalma mintha a francia kormány szívéből volna kiirva; azonban a kormánylapok megtagadják e francia ujszülöttől a legmagasb körből való eredetet, kivált a jelen béke-vajadási perczekben, nem tehetvén csakugyan azt, hogy ne magasztalják a szerzőnek, egy románnak, kissé szenvedélyes hazafiai érzületét.

Egy más félhivatalos-szabásu röpirat is jelent meg Párisban, a közvélemény-csinálásnak szintén, mint a divatnak, e nagy gyárában, Pitzipios nevű görögötől, egy a görög byzancsi császárságrért titokban rajongó, s ravasz politikustól. A munka: „L'orient. Les réformes de l'empire byzantin” magának a szultánnak, I. Abdul Medzsid ő felségének van ajánlva. A szerző, egykor török kormányi titkár, kimutatni törekszik, hogy a birodalom mostani alapja, az izlám, elvényt, elkorhadt; önmagától, ha nem tartják az európai hatalmak, össze kell dőlnie saját keresztény népeinek tulsulja alatt. Minden reform hasztalan, összeférhetlen a török elemmel, mely kizárólagos természetű. Nincs egyéb mód Otman dynastiáját megmenteni, mint ha Abdul Medzsid keresztény nyé lesz, s jogi egyenlőséget, s vallásbadságot kiált ki népei közt. Egyébiránt szerző maga is, kinek érdekében álland eszméje kivihetőségét könnyűnek mutatni, bevallja, hogy ez államcsiny csak is európai hadtestek segítségével, mik egy ideig Konstantinápolyt megszállnák, volna a török fanatizmus ellenében kivihető.

Anglia. — Az alsóházban az Indiai bill tárgyalása a kormány szellemében lőn bevégezve. Palmerston lordnak azon zár-inditánya, miszerint a bill tartalma öt évre szoríttassék, 149 szavazattal, 115 ellen elvetetett. A korona veszi át tehát a társulattól Indiát; „szegény tatár!” sohajtja a társaság is az egyszerű férjfel, kivált e perczben, midőn csaknem úgy látszik, hogy másod ízben kell Angliának meghódítani e kényes örökséget.

Anglia ismét közel állt ahhoz, hogy a középkornak egy maradványát megint elvesse. Létezik t. i. Angliában ugynevezett egyházi adó, mely csupán az anglican egyháznak képezi jövedelmét. Minden ház, birta legyen azt bármily vallásu, köteles volt az államegyház javára bizonyos adót fizetni. Az alsóház végre ez adót elveté, a nélkül, hogy az érdekelt egyháznak kárpótlását megszavazta volna. Ennek folytán az e tárgyra vonatkozó bill a felsőház aztalára is elkerült, hol az az első felolvasáson már keresztül is ment. Jul 2-dikán Somersét hg. annak második felolvasását indítványozta, s azzal indokolta e bill elfogadtatásának szükségét, mert Anglia nem az többé ma, a mi három századdal ezelőtt volt, s azon egyházi adónak, mely helyén lehetett akkor, midőn az egész nemzet egy valláson volt, úgy is előbb-utóbb meg kell szűnnie. St. Leonard azzal

védte ez adót, mert az nem személyre, hanem házra vagy földre van róva, melyet midőn más vallásbeli megvesz, tudja, hogy teherrel veszi. Derby lord az e bill melletti igazgatást csupán az egyház hatalmának megtörésére irányzoltnak tekinté, de mint-hogy látja, hogy e kérdés folyvást rossz vért okoz, ennél fogva korszerűnek tartja, hogy ez adónak pótlékáról gondoskodjanak, s erre nézve czélszerűnek tartán azon határozatot, hogy a földbirtokosok magokat ez adó alól megválthassák; végre hosszabb vitatkozás után a második felolvasás 187 szóval 36 ellen elvetetett.

A zsidó-bill harmadik felolvasását a felsőházban már úgy tekintik, mint utolsó ellenbeszédet a zsidók felszabadítási perében, — a mely 25 éven keresztül folyt a parlament és az ujságírók termeiben. Ezen eldöntő határozat leginkább Duncombe azon ötletének szüleménye, mely szerint egy százéves eset alapján Rothschildet alsóházi bizottmányi taggá kinevezetté, és így egy gondolattal többet birt kivinni ez ügyben, mint annyi híres államférfiak, kiknek hatalmas szónoklataik semmi sikert nem szülhettek. Tagadhatlan tény ugyan, hogy Duncombe eljárását Disraeli ügyessége is segítette előre, mert a tory-kormány Disraeli befolyását nem igen szereti nélkülözni. Most már a felsőháznak mit volt tenne, mint jó képet vágni a mulatsághoz; felhatalmazta az alsóházat, hogy éljen azon hatalommal, melylyel már régen élhetett volna, hogy ha több elszántsággal bír. Most már a lordoktól fel vannak jogosítva egy zsidó kandidatus felesketése alkalmával a keresztény esküformától eltérni. Hogy azonban mikor kerül rá a sor, azt még bajos meghatározni.

— Az indiai háboru, európai értelemben, tökéletesen be volna végezve, s most még csak mint guerilla-harcz foly. Legujabb tudósítások szerint azonban e harc igen kiterjedt, igen eleven és macacs. Tízennegy kerületben az angol uralom tekintélye még mindig csak annyira terjed, a mennyire az angol ágyuk szolgálhatnak. A fölkelők 3—8000 főnyi csapatokban szaguloznak ide s tova, s a Times kalkulálti levelezője szerint, Indiában sokan egészen el vannak készülve arra, hogy a mostani fejtelenség még legalább is tíz évig eltart. Egy nagy rész éppen kivihetetlennek hiszi a guerilla-csapatok leverését. A Bombayből érkezű magán levelek sürgetik is egyre, hogy küldjenek segélyt Campbellnek, s London politikai körében is aggodalmasan mondogatják, hogy az indiai sereget 30,000 emberrel kell még szaporítani.

Törökország. — Triesztből Jul 5-kén írják: „Mint Ragusából kelt magántudósítások jelentik, Hasszán pasa, valamint az angol s franciaia consulok Churchill s Héquard is oda érkeztek. Kamalet effendinek szintén oda kell érkeznie. Klobukból kelt tudósítások után azt lehet várt, hogy a felkelők, kikkel az említett consulok érkeztek, saját jószántukból nyugalomra fognak térni.

Oroszország. — Az oroszországi pórlázadás tárgyában a „K. Z.”-nak közelebbi részleteket írnak: „Az esthlandi pórlázadásról, melynek a lapok eddigelé csak igen kis tért szenteltek, a hely színéről érkezett hiteles magántudósítások szerint irhatjuk, hogy a lázadás oka a személyes jobbágyaság alóli felszabadulás vágya, a nélkül, hogy felsőbb helyről az emancipatoria még sokáig kellene várakozni. Az, a mi most Esthlandban történik, csak részlete a német parasztháborúknak: ugymint várak és kastélyok felégetése, a nemesség és földesurak meggyilkolása, rablás és fosztogatás sat. A mérv, melyben ezen felkelés elkezdődött, igen nagy, és attól félnek, hogy Livland és Kurland is hasonló játék színhelyévé lesz, ha csak a katonai hatalomnak nem sikerül ezen felkelést hirtelen elnyomni; mi azonban eddigelé nem sikerült. A kéz alatt lévő katonai hatalom a parasztok által szétveretett, s a játék színhelyén négy törzstiszt maradt halva. Mely eset következtében Esthland-

ba megerősített katonai erő küldetett azonban, sőt még a szabadsággal külföldön levő tábornokok is táviratozás útján haza hívták. Míg azonban ezen útján indított hadtest a tett színhelyére érkezendik, napok és hetek telnek belé, és így a felkelésnek ideje van magát nemcsak terjeszteni, hanem egyszerűsége szervezni is. Mindezekhez még azon körülmény is járul, hogy a nemesség hangulata Oroszországban nemigen vidám. A kormány újabb eszméibe nagyjából csak kénytelen-kelletlen, és mert nincs más mit tenni, egyeznek bele. A dolgok ilyen állásában Oroszország belül egyszerre oly elfoglaltatás alá, mely neki külföldi szabad cselekvést nem igen fog engedni. A példa igen ragályos a déli kormányzóság jobbjai között könnyen utánzásra találhat.

Az „Ind. belg.” tudósítója az ezen pórlázadásról elterjedt híreket túlzottaknak nyilvánítja. Véres harcuk volt ugyan a póroknak a császári csapatokkal, de a lázadás nem harapózott el tovább. Minthogy e helyreigazítás egyenesen Sz. Pétervárból jön, nemigen lehet jót állni annak helyessége mellett, legfeljebb azt látjuk benne, hogy az igazítandó tényállást az se tagadja.

Amerika. — Az Utahból elköltözött

A kolozsvári cs. k. megyei törvényszék után 1) m.-bogáthi ev. reform. egyháznak m.-bogáthi birt. után 1637 ft 9 kr. — 2) Csáki Klára Szeremlei Dánielnek csomafai b. u. 118 ft 45 kr. — 3) Ferenczi Jánosnak egerbegyi b. u. 1264 ft 44 kr. — 4) Pécsi Miklósnak kispetrii, tamásfalvi b. u. 400 ft 6 kr. — 5) Mezei Miklósnak k.-bányai, k.-b.-havasi b. u. 46 ft 6 kr. — 6) gr. Lázár Györgynek o.-topliczai, a.-répai b. u. 677 ft 1 kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók szept. 2-ig. Tárgyalási nap 1. 2. 3-nak dec. 17-ke — 4-6-nak dec. 18-ka d. e. 9 órákor.

A szászvárosi cs. k. megyei törvényszék után 1) Makra Ferencnek rekettyefalvi birt. u. 108 ft 45 kr. — 2) Marillai Baláznak nyírsfalvi b. u. 205 ft 50 kr. — 3) Bája Zsuzsa özv. Izák Baláznak hobocza-uriki, f.-borbatenyi, urikányi, lupenyi, hoboczenyi, livadzei birt. u. 4623 ft 52 kr. — 4) Kenderesi Zsigmondnak bazsalári, gonczagai, jovaloseli, pókoltvacseli, kraugnisi b. u. 3579 ft 56 kr. — 5) Kenderesi Zsigmondnak f.-szilvási b. u. 213 ft 38 kr. — 6) Hernya Péternek füzési b. u. 366 ft 6 kr. — 7) Barótk Sándornak almás-szelisztyei, glodgilesdi, kamarzinesdi, tataresdi b. u. 1638 ft 31 kr. — 8) Jári Józsefnek sereli birt. után 248 ft 49 kr. — 9) Puj Mihálynak puji birt. u. 299 ft 34 kr. — 10) Puj Ignác, Bálint, Mihály, Józsefnek puji, farkaspataki, petrosi b. u. 974 ft

mormonok Oronto city mellett szándékoztak összegyűlekezni s a várost a kormány hadai ellen meg akarják erősíteni. Ennek folytán várták, hogy Johnson tábornok haladéktalanul előnyomuland. A bebiztosok a táborba érkeztek volt.

— Mexicóban azon hír terjedt el, hogy Santa Anna az Egyesült-államok védelmsége mellett nyilatkozott, oly czélból, mint hiszik, hogy aztán az Egyesült-ség-lyével ismét kezébe ragadhasa a hatalmat.

UJ POSTA

Az értekezlet nyolczadik ülésének megtartását jelenti mára „Moniteur” is, de végeredményről még most se értesülünk. Csak annyi hallatszik, hogy a dunai fejedelemségek ügyét még ezen ülés se fejezte be egészen; azonban már most némely tudósítások se akarnak semmit tudni a szünidőről, hanem a dunabajozást tárgyzó vitákra az okiratokat is készítették. Az uniónisták, mint halltszik, nincsenek kiélégítve Cowley lord közvetítő javaslatával, mely a hoszpodároknak a két divánt összekötő központi bizottmány felett azon hatalmat engedti, hogy 16 tagjainak felerészét ők nevezhessék ki. A francia és orosz diplomaták

ezáltal azon testület függetlenségét veszélyezve látják. Elfogadhatóbb lesz a két fejedelemség birói igazgatására nézve tett engedmény; ez ugyanis egy közös semmisítő törvényszékben állana a két tartományban mondott minden ítéletekre nézve.

A békeharangot mindezzel is még mindig hatalmasan kongatják, s azon idylli foglalatnyit, melylyel a nyolczadik ülést környezni igyekeztek, dönthetlen bizonyossággal hozzák fel a diplomaták közti jó egyetértésnek. Reggeli, ebéd, vacsora, s főnyes kivilágosítás a Walewszki etiolles-i kastélyában elég alkalmul szolgált a tanácskozó uraknak, a munka sikerülténi örömitket láthatóképp is kifejezhetni. S ha a mindig kész diplomatiai levelezők a diplomatiai ebéd étlapját is közölték volna, ki tudja, mily messze kinyuló látnoki fölfedezéseket tehetnének belőle. A kilencedik ülés, távirat szerint, f. hó 10-én megtörtént.

A jul. 10-ki „Moniteur” szerint az angol királynő, s Albert herceg a császár és császárné látogatására aug. 4-én Cherbourgba megérkezendek.

A sz.-lván énekének is egyszer csak végződnie kell, — igen a német-dán ügynek is, melyet oly régóta nagy csendesen folytat a frankfurti szövetség. A német kívánatokra e hó közepé táján meg

kell a dán válasznak érkezni, mely, a mint hiszik, szövetségi végrehajtást fog szükségessé tenni. Egy lipcsei lap szerint ez esetről már előre gondoskodva is van. A két német nagyhatalom már ama csapattestekre nézve is megállapodott volna egymásközt, melyek a szövetség jogainak visszaállítása és parancsainak végrehajtása végett ki fogják indítani Holstein megszállására. Egyébiránt ez ügygyel még alhatunk darabka ideig, várva, míg a Bund tevékenysége felébred.

— Az O'Donnell-féle cabinet alakítása Spanyolország-szerte kedvező hatást gerjesztett. Az absolutista párt rendkívül elvén csüggedve, nem lévén jelen főnökei a fővárosban Isturiz megbukásakor, hogy a konzert magok kaphatták volna el. O'Donnell nagyban viszi a tisztítás munkáját. A legfontosabb katonai állomásokra progressista-párthoz tartozó főtiszteket is nevezett ki. A közigazgatási személyzetben nem kevesebb mint huszonnyolcz polgári kormányzó lesz fölmentve hivatalból.

Bécsi börze. — Julius 7-dikén. Erdélyi urbíri papir 81 $\frac{1}{2}$ /. Magyar urbíri papir 83 $\frac{1}{8}$ /. Nemzeti kölcsön 83 $\frac{1}{16}$ /. Arany 7 $\frac{1}{8}$ /. (darabja 4 frt 50 $\frac{1}{10}$ kr) Ezüst 4 $\frac{3}{8}$ /.
Felelős a szerkesztésért **BERDE ARON.**

33 kr. — 11) Gábor Péternek ponor-ohábai b. u. 476 ft 15 kr. — 12) Jordán Józsefnek f.-borbatenyi, urikányi, hoboczenyi b. u. 3922 ft 26 kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók szept. 10-keig. Tárgyalási nap 1-5-nek nov. 15-ke — 6-12-nek nov. 17-ke d. e. 9 órákor.

A zilahi csász. kir. megyei törvényszék után Viski Polixena Fodor Lázárnak debreni b. u. 378 ft 54 kr. — özv. Herczeg Gáborné Szilágyi Teréznek o.-kezei b. u. 860 ft 41 $\frac{1}{4}$ kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók aug. 31-ig. Tárgyalási nap okt. 29-ike d. e. 9 órákor.

A kolozsvári cs. kir. megyei törv.-szék után 1) gr. Kún Mária Benedikt Albertnek meregyői, babonyi, berendi b. u. 1295 ft 38 kr. — makói, türei b. u. 1430 ft 55 kr. — 2) özv. Gelei Pálnak incseli b. u. 256 ft 53 kr. — 3) Felszegi Samunak sz.-egyedi, szávai b. után 1853 ft 54 kr. — 4) Bojtha Antalnak sz.-máton-macsikási, gyulai b. u. 485 ft 58 kr. — 5) id. Ajtai Györgynek füzüti, faragói birt. után 1502 ft 11 $\frac{1}{4}$ kr. — 6) Bothos Albertnek sz.-zsombori b. u. 1002 ft 16 $\frac{1}{2}$ kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók szept. 2-ig. Tárgyalási nap 1-3-nak dec. 20. — 4-6-nak dec. 21-ke d. e. 9 órákor.

A kolozsvári cs. k. megyei törvényszék után

1) Damianovics Jánosnak ó-kezei birt. u. 157 ft 16 kr. — 2) Uray Bálintnak m.-csaholyi, f.-szopori b. u. 722 ft 5 kr. — 3) Horvát Kálmannak magyar-fodorházi b. u. 163 ft 20 kr. — 4) Miriszlai Annának toldalagi, ballai b. u. 2563 ft 34 kr. — 5) Solymossy Károlynak m.-péterlaki b. u. 230 ft 46 kr. — 6) Gál Péternek méhesi b. u. 4318 ft 30 kr. — 7) Mara Máriának m.-méhesi b. u. 4318 ft 30 $\frac{3}{4}$ kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók szept. 6-ig. Tárgyalási nap 1-4-nek nov. 9-ke, — 5-7-nek nov. 12-ke d. e. 9 órákor.

A dézsi csász. k. megyei törvényszék után 1) özv. Mihálka Andrásnak ploppsi b. után 678 ft 12 kr. — 2) Csomos Anna Barabás Sándornak petyerityei b. u. 989 ft 28 kr. — 3) Veer Rozália özv. Kendeffi Farkasnak macskamezei birt. u. 44,404 ft 21 kr. — 4) Bogye Timotheusnak petyerityei b. u. 905 ft 8 kr. — 5) Cseh György örökösének borkuti b. u. 678 ft 2 kr. — 6) Keceli Ferencnek maluczi, Om-lás-alja) arpástói b. u. 40 1 ft 20 kr. — 7) Sibai Sándornak nagy-hondai b. u. 2455 ft 35 kr. — 8) Pataki Luiza Biró Miklósnak mancei, kis-kristolici b. u. 5194 ft 59 kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók szept. 8-ig. Tárgyalási nap nov. 8-ka d. e. 9 órákor.

A kolozsvári cs. kir. megyei törvényszék

után 1) Fodor Mihálynak f. és k.-peterdi, mező-kooki b. u. 2409 ft 25 kr. — 2) gr. Lázár László, Miklós és stbnek sz. erkei, o. solymosi, barátfalvi, dedrádi b. u. 8067 ft 43 kr. — 3) gr. Vass Albertnek v.-szilvási b. u. 7672 ft 39 kr. — 4) Nagy Mária Eperjesi Mihálynak kovácsai b. u. 233 ft 10 kr. — 5) gr. Toldalagi Ferencnek májosi, m.-ludasi b. u. 12,455 ft 46 kr. — 6) Száva Pálnak m. szakóli m.-keménytelai b. u. 371 ft 5 kr. — 7) gr. Vass Albertnek m.-zsihi, czikudi b. u. 27,265 ft 13 kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók szept. 2-ig. Tárgyalási nap 1-3-nak dec. 13-ka, — 4-5-nek dec. 14-ke. 6-7-nek dec. 15-ke d. e. 9 órákor.

A kolozsvári cs. kir. megyei törvényszék után Földvári Kata b. Kemény Miklósnak omboczi b. u. 3248 ft 48 kr. — Csáköi Borbára özv. Leményi Papp Jánosné és Csáköi Mihálynak gyulai, völesei, kalocsa b. u. 408 ft 42 kr. — Alsó Róza özv. Keresztely Mihálynak m. palatkai b. u. 1638 ft 26 kr. — Szigeti Zsigmondnak rödi b. u. 189 ft 18 kr. — Komáromi Eleknek füzüti, faragói b. u. 1226 ft 24 kr. — Somai Pálnak kalota-ujfalvi birt. u. 739 ft 58 kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók szept. 4-ig. Tárgyalási nap nov. 3-ka d. e. 9 órákor.

HIVATALOS HIRDETÉSEK.

és urnók, u. m. Teleki József gróf, Teleki Domokos grófné és öt nőttestvéré, Bruckenthal Mihály báró és két nőttestvéré. Tiszta László és négy nőttestvéré.

Az erdélyi nagylejedelemség cs. k. bányakapitányságtól. Zalathán, jul. 4. 1858.
Szentkirály
cs. k. bányakapitány.

(476) (1-3)

Pályázat.

A brassói bányaegetletnek Olábfalu melletti Szent-Keresztbánya nevű vasgyárána egy r. kath. elemi és zenetanító-állomás ürességbe jöven, pályázat hirdettetik a következő feltételek mellett:

1) A folyamodónak szükséges bizonyítványokkal be kell bizonyítania, hogy egy elemi és zenetanító képességével bír.

2) A német és magyar nyelvben oly nagy jártassággal kell bírnia, hogy a tanítást mind a két nyelven folytathassa.

3) A zenészethez értenie kell, hogy az ifjak

tanításán kívül, még képes legyen az ottan szervezendő zenekar vezetésére is.

4) A betöltendő állomás után következő javadalmak járnak, u. m.

a) Rendes pénzfizetés, a társulástól (Bruderle) e) kiszolgáltatandó, nyugdíjigényes összeg 150 frt

b) A gyártól magától szintén 150 frt

c) Szabad szállás és fűtés.

d) Egy darab föld vetemények s egyéb házi növények tenyésztésére.

e) Végül, míg a vállalat jobb fizetést adhatna, részint a hivatalnokok gyermekeinek magántanítása, részint a fűrdő-szálon által rendezendő zeneeladók jövedelme biztosított, s a költség esetében a gyárvállalat által kifizetendő 100 ftal.

Az ezen állomás elnyeréseért pályázni kívánók bizonyítványokkal felszerelt folyamodásaikat legfőbb 1858-ki augusztus 15-ig szolgáltatassák be a brassói bányaegetlet igazgatóságánál Brassóban.

MAGÁN HIRDETÉSEK.

(477) (1-1)
Hallás és beszélésben,
valamint fülzúgás, susogás és csengésben szenvedőknek tanácsot és és rendelvényez.

Dr. Schmalz orvostanácsos

Drezdából, folyó évi július 17-től 20-ig Szebenben a „Római császár” című fogadóban, 21. és 22-kén Szászvárosban Vócs gyógy-szerésznél, 23-kán Lugoson a „Császár” fogadóban, 24. és 26-kán Temesvárt a „Trombitásnál.”

(474) (2-3)

A „Nagy pipa” című elagy kereskedésben egy gyakornoki hely ürtül, hová egy 14-16 év közti ifju bevéteik.

(465) (3-3)
Hirdetés.

Kolozsvárt a k. monostor-utcában a 166. szám alatti 6 szobából, kamara 2 konyha és 3 pincéből álló ház és két utcára nyuló nagy kiterjedésű telek szabad kézből eladó lévén, írárt értekezni lehet Kolozsvárt b. monostor-utcában a 154 sz. alatti háztulajdonossal.

(473) (2-2)

Egy 30 éves nőtlen ifju, ki 6 évig a gazdasági folytatás mellett szolgált, kívánczik szolgáltatni. Könyvárús Stein János kereskedésében M. A. alatti bérmentes levél által megtalálhatni.

(475) (1-3)
1466
Bányahatósági hirdetmény.

A rudai határon, körösbányai járásban, szászvárosi kerületben fekvő 12 Apostól-bányászati igazgatóságának kérelmére, a birtokos bányaművelés társasági viszonyainak végleges rendezése végett mai napon újabb rendkívüli művelésügyi-gyűlés tartása rendeltetett, mely is jövő augusztus 23-án, Brádon, a művelésügyi tiszti lakában, reggeli 9 órákor kezdődve lesz megtartandó, s az 1854-ben december 13-dikán kelt igazságtügyi miniszteri rendelvény, valamint az arra vonatkozólag 1856-ban január 16-kán 97. szám alatt kihirdetett bányakapitány-sági rendelet alapján, tárgyalás alá veendő: a) azon kérdés, hogy a bányarészek (kukok) tulajdonosi felől szükséges bejegyzések vezetése, kizárólag a bányakapitányságra legyen-e ruházandó, és így az egyes részesedők birtokfel-irása az illető cs. k. bányatörvényeknél veze-

tett bánya-könyvből kitörleendő, vagy pedig azon művelésügyi társaságok, ahoz ragaszkodik, miszerint a bányarészek birtokállapotának tovább vezetése ezután is a bánya-könyvvel maradjon? b) netalan szükségessé tartandó különös művelésügyi alapszabályzat létrehozását, valamint az igazgató és aláírási-cím megválasztását s az igazgató fölhatalmazását.

Miről az alább megnevezett, maga a bányakönyvben is minden közelebbi megkülönböztetés nélkül följegyezve találtató bányarész-birtokosok, és illetőleg azoknak jogutódai, miután se lakásukat, se hatalmazottjokat az alólrt bányakapitányság tiszti kerületében föl nem jelentették, oly hozzáadással értesítették, miszerint azon esetben, ha a megrendelt társulati gyűlésen se személyesen, se hatalmazottjok által meg nem jelennek, azon előfeltét fogna helyet találni, hogy ugyanazok a jelenlevők végzéseikhez csatlakoznak.

Ezen bányarész-birtokosok a következő urak

(467) (2-3)
Brandspigel Gábor, akadémiai szobafestő, tisztelettel jelenti, hogy bécsi útjából, hová a festési legdivatosabb kellek beszerzése végett utazott, visszérkezett, s eléggé ismert szolgáltatást továbbra is ajánlja. Lakása Kolozsvárt, Óvári piactszeglet 246 sz.

(479) (1-3)
Gazdatiszti ajánkozás.

Egy iskolákat végzett, törvénygyakorlott s kisebb és nagyobb gazdaságot sikeresen folytatót egyen ajánlkozik gazdatiszti állomásra, bizonyítványait meg lehet látni, felőle bővebb felvilágosítást nyerni Jakab Elek urnál. Kolozsvárt 1858, jul. 10.

(478) (1-3)
Kiadó szállás kereslekik Sz.-Mihály naptól több évre, melyhez legyen 3-4 szoba, konyha, kamara, pincze, padlás s ha lehet, istálló. Ezen szállásra adatként kölcsönpenz, melynek kamatjában az használtatnék. Bővebben alsó-szénutca, 347. szám alatt.